

Artigo 91.

Quedan suprimidas as seguintes disposicións transitorias:

- Disposición transitoria terceira.
- Disposición transitoria sexta.
- Disposición transitoria sétima.
- Disposición transitoria oitava.
- Disposición transitoria novena.

Artigo 92.

Engádense as seguintes disposicións transitorias, coas seguintes redaccións:

«Terceira.

A competencia exclusiva sobre o dereito civil foral valenciano exerceraa a Generalitat, nos termos establecidos por este estatuto, a partir da normativa foral do histórico Reino de Valencia, que se recupera e actualiza, ao abeiro da Constitución española.

Cuarta.

A potestade de disolución de Les Corts que este estatuto lle outorga ao president da Generalitat terá efectos a partir das eleccións de 2007.

Quinta.

O requisito dun referendo confirmatorio e demais trámites regulados no artigo 81 serán exixibles para as reformas deste estatuto que se puidesen producir no futuro.»

Artigo 93.

Engádense a seguinte disposición derogatoria:

«Disposición derogatoria.

Queda derogada a Lei orgánica 5/1982, do 1 de xullo, de Estatuto de autonomía da Comunitat Valenciana, así como a Lei orgánica 4/1991, do 13 de marzo, e a Lei orgánica 5/1994, do 24 de marzo.»

Disposición derradeira.

Este estatuto entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no Boletín Oficial del Estado».

Por tanto, mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 10 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6473 *LEI 5/2006, do 10 de abril, de regulación dos conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado.* («BOE» 86, do 11-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

O obxectivo da lei é establecer as obrigas que incumben aos membros do Goberno e aos altos cargos da Administración xeral do Estado para previr situacións que poidan orixinar conflitos de intereses.

Non se trata, pois, dunha mera reprodución das normas de incompatibilidades tal e como se concibiron ata agora, senón de constituír un novo réxime xurídico regulador da actuación dos altos cargos en que, perfeccionando o anterior de incompatibilidades, se introducen novas exixencias e cautelas que garantan que non se van producir situacións que poñan en risco a obxectividade, imparcialidade e independencia do alto cargo, sen prexuízo da xerarquía administrativa.

No título I establécense os requisitos a que se deben someter os titulares de determinados órganos con carácter previo ao seu nomeamento. Esta regulación supón un considerable avance en canto ao control democrático na designación destes cargos, xa que se prevé a súa comparecencia ante o Congreso dos Deputados, órgano máximo de representación popular.

No título II, e cumprindo o acordado polo Pleno do Congreso dos Deputados, na súa sesión do 23 de abril de 2002, establécense un novo réxime de prevención de situacións de conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado en que, a partir da vixente Lei 12/1995, do 11 de maio, se introducen as modificacións necesarias para suplir as deficiencias, e incluso lagoas legais, que co paso do tempo se viñeron detectando, e se reforza a imaxe que os altos cargos, en canto servidores públicos, deben ofrecer ante os cidadáns.

Conságrase o principio de dedicación exclusiva do alto cargo ao seu posto público, restrinxindo todas aquelas actividades que poidan perturbar ou incidir no desempeño das súas funcións públicas. En tal sentido, hai que resaltar que se elimina para os altos cargos a percepción de calquera retribución ou asistencia pola súa participación nos órganos reitores ou consellos de administración das empresas con capital público. Esta medida supón unha mellora na transparencia do sistema retributivo dos altos cargos.

Así mesmo, a lei reforza o control sobre os intereses patrimoniais que poida ter o alto cargo, o seu cónxuxe ou persoa que conviva con el en análoga relación de afectividade, así como de determinados membros da súa unidade familiar, estendendo a prohibición de ter unha participación destes superior ao 10 por cento en empresas non só ás que teñan concertos ou contratos de calquera natureza co sector público, senón tamén ás empresas que sexan subcontratistas destas ou que perciban subvencións.

Outro aspecto en que a lei quixo introducir un control adicional é o do desempeño por actividades privadas dos altos cargos, cando estes cesan neles, de forma que na lei se establecen novas garantías para que durante o exercicio do cargo público non se vexa afectada a súa imparcialidade e independencia, sen prexuízo da xerarquía administrativa. É especialmente relevante o feito de que ás empresas privadas que contraten algunha das persoas que tivesen a condición de altos cargos, incumprindo as limitacións que a lei establece para tal efecto, prohibiráselles contratar coas administracións públicas durante o tempo en que se manteña a limitación para o alto cargo.

Finalmente, e para incidir na importancia do seguimento dos preceptos desta lei introducíronse dúas innovacións: a creación da Oficina de Conflitos de Intereses, órgano similar ao existente noutros países da nosa contorna cultural, que actuará con plena autonomía funcional no desempeño das funcións que lle encomenda esta lei, e o reforzamento do réxime sancionador, de forma que o

incumprimento dos preceptos da lei comporta penalizacións efectivas.

TÍTULO PRELIMINAR

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

Por esta lei regúlanse os requisitos previos para o nomeamento dos titulares de determinados órganos e para o nomeamento dos altos cargos en determinados organismos reguladores e de supervisión, así como as medidas básicas para evitar situacións de conflito de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado e das entidades do sector público estatal.

TÍTULO I

Requisitos previos para o nomeamento dos titulares de determinados órganos

Artigo 2. *Comparecencia ante o Congreso dos Deputados.*

1. O Goberno, con carácter previo ao nomeamento do presidente do Consello de Estado, porá en coñecemento do Congreso dos Deputados o nome da persoa proposta para o cargo co fin de que poida dispoñer a súa comparecencia ante a comisión correspondente da Cámara, nos termos que prevexa o seu regulamento.

2. O mesmo procedemento será seguido en relación cos nomeamentos das persoas que vaian ser designadas máximos responsables nos organismos reguladores ou de supervisión incluídos no artigo 3.2 k), presidentes do Consello Económico e Social; do Tribunal de Defensa da Competencia e da Axencia EFE, director da Axencia de Protección de Datos e director xeral do ente público Radiotelevisión Española.

3. A comisión parlamentaria do Congreso dos Deputados examinará, se é o caso, os candidatos propostos. Os seus membros formularán as preguntas ou solicitarán as aclaracións que crean convenientes. A comisión parlamentaria emitirá un ditame en que establecerá se se aprecia ou non a existencia de conflito de intereses.

TÍTULO II

Conflitos de intereses

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. Este título é aplicable aos membros do Goberno, aos secretarios de Estado e ao resto dos altos cargos da Administración xeral do Estado e das entidades do sector público estatal, de dereito público ou privado, vinculadas ou dependentes daquela.

2. Para os efectos desta lei considéranse como altos cargos:

- a) Os membros do Goberno.
- b) Os secretarios de estado.
- c) Os subsecretarios e asimilados; os secretarios xerais; os delegados do Goberno nas comunidades autónomas, en Ceuta e Melilla; os delegados do Goberno en entidades de dereito público; e os xefes de misión diplomática permanente; así como os xefes de representación permanente ante organizacións internacionais.

d) Os directores xerais da Administración xeral do Estado e asimilados.

e) O director xeral do ente público Radiotelevisión Española; os presidentes, os directores xerais, os directores executivos e asimilados en entidades de dereito público do sector público estatal vinculadas ou dependentes da Administración xeral do Estado, cuxo nomeamento se efectúe por decisión do Consello de Ministros ou polos seus propios órganos de Goberno e, en todo caso, os presidentes e directores con rango de director xeral das entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social.

f) O presidente do Tribunal de Defensa da Competencia e os vogais deste.

g) O presidente e os directores xerais do Instituto de Crédito Oficial.

h) Os presidentes e conselleiros delegados das sociedades mercantís en cuxo capital sexa maioritaria a participación estatal, ou que sen chegar a ser maioritaria, a posición da Administración xeral do Estado sexa dominante no consello de administración, cando sexan designados logo de acordo do Consello de Ministros ou polos seus propios órganos de goberno.

i) Os membros dos gabinetes da Presidencia do Goberno e das vicepresidencias nomeados polo Consello de Ministros e os directores dos gabinetes dos ministros.

j) Os presidentes, os directores e xerentes das fundacións públicas estatais sempre que perciban retribucións polo desempeño destes cargos, así como os titulares daqueles outros órganos a que os seus estatutos lles atribúan tal condición.

k) O presidente e os vogais da Comisión Nacional do Mercado de Valores, da Comisión do Mercado das Telecomunicacións, da Comisión Nacional de Enerxía, o presidente, os conselleiros e o secretario xeral do Consello de Seguridade Nuclear, así como o presidente e os membros dos órganos reitores de calquera outro organismo regulador e de supervisión.

l) Os directores, directores executivos, secretarios xerais ou equivalentes dos organismos reguladores e de supervisión.

m) Así mesmo, os titulares de calquera outro posto de traballo da Administración xeral do Estado, calquera que sexa a súa denominación, cuxo nomeamento efectúe o Consello de Ministros.

Artigo 4. *Obxecto.*

1. Para os efectos desta lei, hai conflito de intereses cando os altos cargos interveñen nas decisións relacionadas con asuntos en que conflúen á vez intereses do seu posto público e intereses privados propios, de familiares directos, ou intereses compartidos con terceiras persoas.

2. Este título regula a prevención e resolución de conflitos de intereses a través do establecemento dun réxime de incompatibilidades e das correspondentes sancións.

CAPÍTULO I

Réxime de incompatibilidades

Artigo 5. *Dedicación exclusiva ao cargo público.*

Os altos cargos comprendidos no artigo 3 exercerán as súas funcións con dedicación exclusiva e non poderán compatibilizar a súa actividade co desempeño, por si, ou mediante substitución ou apoderamento, de calquera outro posto, cargo, representación, profesión ou actividade, sexan de carácter público ou privado, por conta propia ou allea, e, así mesmo, tampouco podarán percibir calquera outra remuneración con cargo aos orzamentos

das administracións públicas ou entidades vinculadas ou dependentes delas, nin calquera outra percepción que directa ou indirectamente proveña dunha actividade privada.

O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo das excepcións sinaladas nos artigos 9 e 10.

Artigo 6. *Limitacións patrimoniais en participacións societarias.*

1. Os titulares dos cargos previstos no artigo 3 non poderán ter, por si ou xunto co seu cónxuxe, sexa cal sexa o réxime económico matrimonial, ou persoa que conviva en análoga relación de afectividade e fillos dependentes e persoas tuteladas, participacións directas ou indirectas superiores a un dez por cento en empresas mentres teñan concertos ou contratos de calquera natureza, co sector público estatal, autonómico ou local, ou sexan subcontratistas das ditas empresas ou que reciban subvencións provenientes da Administración xeral do Estado.

2. No suposto das sociedades anónimas cuxo capital social subscrito supere os 600.000 euros, a dita prohibición afectará as participacións patrimoniais que sen chegar a esta porcentaxe supoñan unha posición no capital social da empresa que poida condicionar de forma relevante a súa actuación.

3. No suposto de que a persoa que sexa nomeada para ocupar un posto dos comprendidos no artigo 3, posúise unha participación nos termos a que se refiren os puntos anteriores, terá que desprenderse dela no prazo de tres meses, contados desde o día seguinte ao seu nomeamento. Se a participación se adquirise por sucesión hereditaria ou outro título gratuito durante o exercicio do cargo, terá que se desprender dela no prazo de tres meses desde a súa adquisición.

A dita participación e posterior transmisión serán, así mesmo, declaradas aos rexistros de actividades e de bens e dereitos patrimoniais na forma que regulamentariamente se determine.

Artigo 7. *Deber de inhibición e de abstención.*

1. Quen desempeñe un alto cargo vén obrigado a inhibirse do coñecemento dos asuntos en cuxo despacho interviñese ou que interesen a empresas ou sociedades en cuxa dirección, asesoramento ou administración tivese algunha parte el, o seu cónxuxe ou persoa con quen conviva en análoga relación de afectividade, ou familiar dentro do segundo grao e nos dous anos anteriores á súa toma de posesión como cargo público.

Para tal efecto, os altos cargos formularán unha declaración das súas actividades profesionais, mercantís ou laborais que desempeñasen durante os dous anos anteriores á súa toma de posesión como alto cargo. Esta declaración comprenderá unha relación pormenorizada dos seus intereses referida ao citado período de dous anos.

A dita declaración efectuarase ante o Rexistro de Actividades de Altos Cargos.

2. No caso de que durante o desempeño do cargo público o alto cargo estivese obrigado a absterse nos termos previstos nesta lei, na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, modificada pola Lei 4/1999, do 13 de xaneiro, ou en calquera outra lei, a abstención producirase por escrito para a súa adecuada expresión e constancia e notificaráselle ao superior inmediato do alto cargo ou ao órgano que o designou. En todo caso, esta abstención será comunicada polo interesado, no prazo dun mes, ao Rexistro de Actividades de Altos Cargos, para a súa constancia.

Artigo 8. *Limitacións ao exercicio de actividades privadas con posterioridade ao cesamento.*

1. Durante os dous anos seguintes á data do seu cesamento os altos cargos a que se refire o artigo 3 non poderán desempeñar os seus servizos en empresas ou sociedades privadas relacionadas directamente coas competencias do cargo desempeñado. Para estes efectos considérase que existe relación directa cando se dean calquera dos seguintes supostos de feito:

a) Que os altos cargos, os seus superiores por proposta deles ou os titulares dos seus órganos dependentes, por delegación ou substitución, ditasen resolucións en relación coas ditas empresas ou sociedades.

b) Que interviñesen en sesións de órganos colexiados en que se adoptase algún acordo ou resolución en relación coas ditas entidades.

2. Os altos cargos regulados por esta lei, que con anterioridade a ocupar os ditos postos públicos exercen a súa actividade profesional en empresas privadas ás cales se quixesen reincorporar, non incorrerán na incompatibilidade prevista no punto anterior cando a actividade que vaian desempeñar nelas o sexa en postos de traballo que non estean directamente relacionados coas competencias do cargo público ocupado nin poidan adoptar decisións que afecten este.

3. Durante o período de dous anos a que se refire o primeiro punto deste artigo non poderán celebrar por si mesmos ou a través de sociedades ou empresas participadas por eles directa ou indirectamente en máis do 10 por cento contratos de asistencia técnica, de servizos ou similares coas administracións públicas, directamente ou mediante empresas contratistas ou subcontratistas.

4. As persoas que desempeñasen algún dos altos cargos comprendidos no artigo 3 deberán efectuar, durante o período de dous anos a que se refire o primeiro punto deste artigo, ante a Oficina de Conflitos de Intereses prevista no artigo 15, declaración sobre as actividades que vaian realizar, con carácter previo ao seu inicio. No prazo dun mes a Oficina de Conflitos de Intereses pronunciarase sobre a compatibilidade da actividade que se vai realizar e comunicarlle ao interesado e á empresa ou sociedade en que fose prestar os seus servizos.

5. Cando a Oficina de Conflitos de Intereses considere que a actividade privada que queira desempeñar unha persoa que ocupou un alto cargo vulnera o previsto no número 1, comunicarlle ao interesado e á empresa ou sociedade en que vaia prestar os seus servizos, que formularán as alegacións que teñan por convenientes. Analizadas as alegacións, a oficina propondrá a resolución que proceda.

6. Durante os dous anos posteriores á data de cesamento, aqueles que reingresen á función pública e presen servizos retribuídos mediante honorarios, arancel ou calquera outra forma de contraprestación económica a persoas físicas ou xurídicas de carácter privado inhibiranse en todas aquelas actuacións privadas que garden relación coas competencias do alto cargo exercido.

CAPÍTULO II

Réxime de actividades

Artigo 9. *Compatibilidade con actividades públicas.*

1. O exercicio das funcións dun alto cargo será compatible coas seguintes actividades públicas:

a) O desempeño dos cargos que lles correspondan con carácter institucional, daqueles para o cal sexan comisionados polo Goberno, ou dos que fosen designados pola súa propia condición.

b) O desenvolvemento de misións temporais de representación ante outros Estados ou ante organizacións ou conferencias internacionais.

c) O desempeño da presidencia das sociedades a que se refire o artigo 166.2 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, cando a natureza dos fins da sociedade garde conexión coas competencias legalmente atribuídas ao alto cargo, así como a representación da Administración xeral do Estado nos órganos colexiados, directivos ou consellos de administración de organismos ou empresas con capital público ou de entidades de dereito público.

Non se poderá pertencer a máis de dous consellos de administración dos ditos organismos, empresas, sociedades ou entidades salvo que o autorice o Consello de Ministros. Será precisa tamén esta autorización para permitir a un alto cargo dos incluídos neste título exercer a presidencia das sociedades a que se refire o parágrafo anterior.

Nos supostos previstos nos parágrafos anteriores os altos cargos non poderán percibir ningunha remuneración con excepción das indemnizacións por gastos de viaxe, estadias e traslados que lles correspondan de acordo coa normativa vixente. As cantidades devengadas por calquera concepto que non deban ser percibidas serán ingresadas directamente polo organismo, ente ou empresa no Tesouro público.

2. Os membros do Goberno e os secretarios de Estado poderán compatibilizar a súa actividade coa de deputado ou senador das Cortes Xerais nos termos previstos na Lei orgánica do réxime electoral xeral.

Artigo 10. *Compatibilidade con actividades privadas.*

O exercicio dun posto de alto cargo será compatible coas seguintes actividades privadas, sempre que co seu exercicio non se comprometa a imparcialidade ou independencia do alto cargo no exercicio da súa función, sen prexuízo da xerarquía administrativa:

a) As de mera administración do patrimonio persoal ou familiar coas limitacións establecidas no artigo 6 desta lei.

b) As de produción e creación literaria, artística, científica ou técnica e as publicacións derivadas daquelas, así como a colaboración e a asistencia ocasional e excepcional como relator a congresos, seminarios, xornadas de traballo, conferencias ou cursos de carácter profesional, sempre que non sexan consecuencia dunha relación de emprego ou de prestación de servizos ou supoñan un menoscabo do estrito cumprimento dos seus deberes.

c) A participación en entidades culturais ou benéficas que non teñan ánimo de lucro ou fundacións sempre que non perciban ningún tipo de retribución ou percepción pola dita participación superior á autorizada polo artigo 3.5 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, que regula o réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

CAPÍTULO III

Obrigas dos altos cargos

Artigo 11. *Declaración de actividades.*

1. Os altos cargos están obrigados a efectuar unha declaración das actividades que desempeñen por si ou mediante substitución ou apoderamento e, de conformidade co previsto no artigo 8, daquelas que vaian realizar unha vez que cesasen no desempeño dos cargos, ante o Rexistro de Actividades de Altos Cargos a que se refire o

artigo 14.2, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Igualmente están obrigados a efectuar a declaración a que se refire o número 1 do artigo 7 desta lei.

2. A declaración de actividades que desempeñan efectuarase no improrrogable prazo dos tres meses seguintes ás datas de toma de posesión e cesamento, respectivamente, no alto cargo, así como cada vez que o interesado inicie unha nova actividade.

A declaración a que se refire o número 1 do artigo 7 efectuarase no prazo de tres meses desde a toma de posesión.

A declaración de actividades que vaian realizar unha vez que cesasen no desempeño dos cargos efectuarase con carácter previo ao inicio da actividade.

3. A Oficina de Conflictos de Intereses examinará as declaracións e, de apreciar defectos formais, requirirá do interesado a súa emenda.

Artigo 12. *Declaración de bens e dereitos.*

1. Quen teña a condición de alto cargo está obrigado a formular no Rexistro de Bens e Dereitos Patrimoniais de Altos Cargos, nos termos que regulamentariamente se establezan, unha declaración patrimonial, comprensiva da totalidade dos seus bens, dereitos e obrigas. Voluntariamente, o seu cónxuxe ou persoa con quen conviva en análoga relación de afectividade poderá formular esta declaración, que será achegada polo alto cargo.

A declaración patrimonial comprenderá, polo menos, os seguintes extremos:

a) Os bens, dereitos e obrigas patrimoniais que posúan.

b) Os valores ou activos financeiros negociables.

c) As participacións societarias.

d) O obxecto social das sociedades de calquera clase en que teñan intereses o alto cargo, o seu cónxuxe, sexa cal sexa o réxime económico matrimonial ou persoa que conviva en análoga relación de afectividade e fillos dependentes e persoas tuteladas.

e) As sociedades participadas por aqueloutras que sexan obxecto de declaración segundo a alínea c) con sinalamento dos seus respectivos obxectos sociais.

2. A declaración a que se refire o número 1 deste artigo efectuarase no improrrogable prazo de tres meses seguintes ás datas de toma de posesión e cesamento, respectivamente, no alto cargo.

3. Os altos cargos achegarán, xunto coas declaracións iniciais e as do cesamento, así como anualmente, unha copia da última declaración tributaria correspondente ao imposto sobre a renda das persoas físicas e ao imposto sobre o patrimonio que tivese obriga de presentar o declarante ante a Administración tributaria. Tamén se poderá achegar a declaración voluntaria do seu cónxuxe ou persoa con quen conviva en análoga relación de afectividade referida a estes tributos. As ditas declaracións depositarase no rexistro como información complementaria, rexéndose o acceso a elas pola súa normativa específica.

4. A declaración anual correspondente ao imposto sobre a renda das persoas físicas e, se é o caso, ao imposto sobre o patrimonio, a que fai referencia o punto anterior, presentarase no improrrogable prazo de tres meses desde a conclusión dos prazos legalmente establecidos para a súa presentación.

5. O Rexistro de Bens e Dereitos Patrimoniais recibirá as declaracións e as copias e, de se apreciaren defectos formais, requirirase do interesado a súa emenda.

Artigo 13. *Control e xestión de valores e activos financeiros.*

1. As persoas incluídas no artigo 3 que exerzan competencias reguladoras, de supervisión ou control sobre sociedades mercantís que emitan valores e outros activos financeiros negociables nun mercado organizado, así como os membros do Goberno e os secretarios de Estado, e en relación cos valores e activos financeiros de que sexan titulares tales persoas, os seus cónxuxes non separados legalmente, salvo que o seu réxime económico matrimonial sexa o de separación de bens, ou os seus fillos menores de idade non emancipados, deberán contratar para a xestión e administración de tales valores ou activos unha entidade financeira rexistrada na Comisión Nacional do Mercado de Valores. Esta obriga non será exigible cando a contía dos ditos valores e activos non supere a cantidade de 100.000 euros, calculada polo valor para os efectos do imposto sobre o patrimonio. A encomenda de xestión manterase mentres dure o desempeño do cargo.

A entidade con que contraten efectuará a administración con suxeición exclusivamente ás directrices xerais de rendibilidade e risco establecidas no contrato, sen que poida solicitar nin recibir instrucións de investimento dos interesados. Tampouco se lles poderá revelar a composición dos seus investimentos, salvo que se trate de institucións de investimento colectivo ou que, por causa xustificada, medie autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Sen prexuízo das responsabilidades dos interesados, o incumprimento pola entidade das obrigas sinaladas terá a consideración de infracción moi grave para os efectos do réxime sancionador que como entidade financeira lle sexa aplicable.

2. Os interesados entregarán copias dos contratos subscritos á Oficina de Conflictos de Intereses para a súa anotación nos rexistros, e á Comisión Nacional do Mercado de Valores.

CAPÍTULO IV

Órganos de xestión, vixilancia e control

Artigo 14. *Rexistros.*

1. Os rexistros de actividades e de bens e dereitos patrimoniais de altos cargos instalaranse nun sistema de xestión documental que garanta a inalterabilidade e permanencia dos seus datos, así como a alta seguridade no acceso e uso destes.

2. O Rexistro de Actividades terá carácter público, rexéndose polo disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal; no artigo 37 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común; nesta lei, e nas correspondentes normas de desenvolvemento das leis citadas.

3. O Rexistro de Bens e Dereitos Patrimoniais terá carácter reservado e só poderán ter acceso a el, ademais do propio interesado, os seguintes órganos:

a) O Congreso dos Deputados e o Senado, de acordo co que establezan os regulamentos das cámaras, así como as comisións parlamentarias de investigación que se constituán.

b) Os órganos xudiciais para a instrución ou resolución de procesos que requiran o coñecemento dos datos que constan no rexistro, de conformidade co disposto nas leis procesuais.

c) O Ministerio Fiscal cando realice actuacións de investigación no exercicio das súas funcións que requiran o coñecemento dos datos que constan no rexistro.

4. O contido das declaracións de bens e dereitos patrimoniais dos membros do Goberno e dos secretarios de Estado publicaranse no Boletín Oficial del Estado, nos termos previstos regulamentariamente. En relación cos bens patrimoniais, publicarase unha declaración comprensiva da situación patrimonial destes altos cargos, omitíndose aqueles datos referentes á súa localización e salvagardando a privacidade e seguridade dos seus titulares.

Artigo 15. *Órgano de xestión.*

1. O órgano competente para a xestión do réxime de incompatibilidades de altos cargos é a Oficina de Conflictos de Intereses adscrita organicamente ao Ministerio de Administracións Públicas e que, no exercicio das competencias previstas nesta lei, actuará con plena autonomía funcional. Este órgano será o encargado de requirir a quen sexa nomeado ou cese nun alto cargo o cumprimento das obrigas previstas nesta lei.

2. A Oficina de Conflictos de Intereses será o órgano encargado da conservación e xestión dos rexistros de actividades e de bens e dereitos patrimoniais de altos cargos, e responsable da custodia, seguridade e indemnidade dos datos e documentos que neles se conteñan.

3. O persoal que preste servizos na Oficina de Conflictos de Intereses ten o deber permanente de manter en segredo os datos e informacións que coñeza por razón do seu traballo.

Artigo 16. *Información ao Congreso dos Deputados.*

Para asegurar a transparencia do control do réxime de incompatibilidades previsto nesta lei, e sen prexuízo das competencias que se atribúen a outros órganos, a Oficina de Conflictos de Intereses elevará ao Goberno cada seis meses, para a súa remisión ao Congreso dos Deputados, información detallada do cumprimento polos altos cargos das obrigas de declarar, así como das infraccións que se cometesen en relación con este título e das sancións que fosen impostas, e identificará os seus responsables.

A dita información conterá datos sobre o número de altos cargos obrigados a formular as súas declaracións, o número de declaracións recibidas, as comunicacións efectuadas con ocasión do cesamento e a identificación dos titulares dos postos incluídos no ámbito de aplicación desta lei que non cumprisen as ditas obrigas.

No suposto de que se resolvese algún procedemento sancionador remitirase copia dos documentos integrantes del á Mesa do Congreso dos Deputados.

CAPÍTULO V

Réxime sancionador

Artigo 17. *Infraccións.*

1. Para os efectos desta lei considéranse infraccións moi graves:

a) O incumprimento das normas de incompatibilidades a que se refire este título.

b) A presentación de declaracións con datos ou documentos falsos.

c) O incumprimento das obrigas a que se refire o artigo 13 en relación coa xestión de valores e outros activos financeiros negociables nun mercado organizado.

2. Considéranse infraccións graves:

– A non-declaración de actividades e de bens e dereitos patrimoniais nos correspondentes rexistros, tras o apercibimento para iso.

– A omisión deliberada de datos e documentos que deban ser presentados conforme o establecido nesta lei.

3. Considérase infracción leve a non-declaración de actividades ou de bens e dereitos patrimoniais nos correspondentes rexistros, dentro dos prazos establecidos, cando se emende tras o requirimento que se formule para o efecto.

Artigo 18. *Sancións.*

1. As infraccións moi graves e graves serán sancionadas coa declaración do incumprimento da lei e a súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

2. A sanción por infracción moi grave comprenderá, ademais:

a) A destitución nos cargos públicos que ocupen, salvo que xa cesasen neles.

b) A non-percepción, no caso de que a implicase, da pensión indemnizatoria creada polo artigo 10 da Lei 74/1980, do 29 de decembro.

c) A obriga de restituír, se é o caso, as cantidades percibidas indebidamente na forma que se estableza regulamentariamente.

3. O disposto neste capítulo enténdese sen prexuízo da existencia das demais responsabilidades a que houber lugar. Para estes efectos, cando aparezan indicios doutras responsabilidades, ordenaráselle á Avogacía Xeral do Estado-Dirección do Servizo Xurídico do Estado o exercicio das accións que correspondan.

4. Se as infraccións puideren ser constitutivas de delito, a Administración deberá poñer os feitos en coñecemento do fiscal xeral do Estado e absterase de seguir o procedemento mentres a autoridade xudicial non dite unha resolución que poña fin ao proceso penal.

5. As persoas que cometesen as infraccións tipificadas no artigo 17.1 non poderán ser nomeadas para ocupar ningún dos cargos incluídos no artigo 3 durante un período de entre 5 e 10 anos.

Na gradación da medida prevista no parágrafo anterior, valorarase a existencia de prexuízos para o interese público, e a repercusión da conduta nos cidadáns, e, se é o caso, a percepción indebida de cantidades polo desempeño de actividades públicas incompatibles.

6. No suposto previsto no artigo 8.5 se a empresa ou sociedade proseguiuse coa contratación da persoa que vulnerou o establecido no número 1 deste, a publicación no Boletín Oficial del Estado da declaración de incumprimento da lei implicará ademais a prohibición á empresa ou sociedade para contratar co sector público estatal, autonómico ou local, durante todo o período que sexa aplicable a limitación prevista no artigo 8.1. Para tal fin a Oficina de Conflitos de Intereses procederá, de conformidade co disposto no artigo 21.4 do texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño.

7. As faltas leves sancionaranse con amoestación.

Artigo 19. *Actuacións previas ao procedemento sancionador.*

1. A Oficina de Conflitos de Intereses con anterioridade á iniciación de calquera expediente sancionador poderá realizar de oficio, nos termos especificados no artigo 69 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, actuacións previas de carácter reservado para determinar se concurren circunstancias que xustifiquen tal iniciación.

O inicio das actuacións notificáraselle ao interesado.

2. Así mesmo, a Oficina de Conflitos de Intereses coñecerá das denuncias que sobre os presuntos incumprimentos desta lei se puideren formular.

3. Os ficheiros, arquivos ou rexistros de carácter público e, en especial, os das administracións tributarias e as entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social proporcionarán á Oficina de Conflitos de Intereses cando esta o requira, información, datos e colaboración na forma establecida na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal e, se é o caso, na Lei xeral tributaria.

4. Unha vez realizada a información previa, a Oficina de Conflitos de Intereses elevará aos órganos previstos no artigo 21 o informe das actuacións realizadas.

Artigo 20. *Procedemento sancionador.*

O procedemento substanciarase en expediente contradictorio e sumario conforme se determine regulamentariamente. No que non se regule especificamente aplicárase supletoriamente o Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se establece o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.

Artigo 21. *Órganos competentes do procedemento sancionador.*

1. O órgano competente para ordenar a incoación cando os altos cargos teñan a condición de membro do Goberno ou de secretario de Estado será o Consello de Ministros, por proposta do ministro de Administracións Públicas.

Nos demais supostos o órgano competente para ordenar a incoación será o ministro de Administracións Públicas.

2. A instrución dos correspondentes expedientes realizaráa a Oficina de Conflitos de Intereses.

3. Correspóndelle ao Consello de Ministros a imposición de sancións por faltas moi graves e, en todo caso, cando o alto cargo teña a condición de membro do Goberno ou de secretario de Estado. A imposición de sancións por faltas graves corresponde ao ministro de Administracións Públicas. A sanción por faltas leves corresponderá ao secretario xeral para a Administración pública.

Artigo 22. *Prescripción de infraccións e sancións.*

O réxime de prescripción das infraccións e sancións previstas nesta lei será o establecido no título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Disposición adicional primeira. *Subsistencia de incompatibilidades.*

Os preceptos contidos nesta lei aplicaranse sen prexuízo da expresa subsistencia das incompatibilidades ou obrigas establecidas para determinados altos cargos en atención á especial natureza das súas funcións.

Disposición adicional segunda. *Réxime de incompatibilidades dos altos cargos do Banco de España.*

O gobernador, subgobernador e membros do Consello de Goberno do Banco de España, así como o secretario xeral e os directores xerais, rexeranse, no que ao réxime de incompatibilidades se refire, polo que estableza a súa normativa específica, séndolles de aplicación esta lei no que expresamente se estableza na citada normativa.

Disposición adicional terceira. *Obriga de comunicar os nomeamentos.*

1. As entidades do sector público estatal, de dereito público ou privado, deberán informar a Oficina de Conflictos de Intereses dos nomeamentos que efectúen respecto daqueles postos de traballo que conforme esta lei teñan a condición de altos cargos.

2. As entidades ou empresas públicas ou privadas con representación do sector público nos seus consellos de administración comunicarán á Oficina de Conflictos de Intereses as designacións que efectúen para o seu consello de administración ou órganos de goberno en persoas que conforme o disposto nesta lei teñan a condición de alto cargo.

Disposición adicional cuarta.

A obriga de comparecer ante a comisión correspondente do Congreso dos Deputados, prevista no número 1 do artigo 2 desta lei, será aplicable ao fiscal xeral do Estado, polo cal se modificará, no dito sentido, a Lei 50/1981, do 30 de decembro, que regula o Estatuto orgánico do ministerio fiscal.

Disposición transitoria.

Os altos cargos actualmente nomeados disporán dun prazo de seis meses para formular novas declaracións de actividades e de bens e dereitos de acordo coa redacción desta lei, quedando automaticamente sen efectos as autorizacións de compatibilidade concedidas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan, contradigan ou resulten incompatibles co disposto nesta lei e, expresamente:

a) A Lei 12/1995, do 11 de maio, de incompatibilidades dos membros do Goberno da Nación e dos altos cargos da Administración xeral do Estado.

b) O número 2 do artigo 181 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

c) A disposición adicional vixésimo cuarta da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Disposición derradeira primeira. *Facultade de aplicación e desenvolvemento.*

O Goberno aprobará no prazo de catro meses, contado desde a entrada en vigor desta lei, as normas regulamentarias que exixa a aplicación e o desenvolvemento desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Lei de contratos das administracións públicas.*

Engádesse unha nova letra l) ao artigo 20 do texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño, nos seguintes termos:

«Contratar persoas respecto das cales se publicase no Boletín Oficial del Estado o incumprimento a que se refire o artigo 18.6 da Lei 5/2006, de regulación dos conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado, por pasar a prestar servizos en empresas ou sociedades privadas directamente relacionadas coas competencias do cargo desempeñado durante os dous anos seguintes á data de cesamento nel. A prohibición de contratar manterase

durante o tempo que permaneza dentro da organización da empresa a persoa contratada co límite máximo de dous anos contados desde o cesamento como alto cargo.»

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor aos 20 días da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 10 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

6474 REAL DECRETO 396/2006, do 31 de marzo, polo que se establecen as disposicións mínimas de seguridade e saúde aplicables aos traballos con risco de exposición ao amianto. («BOE» 86, do 11-4-2006.)

A Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, determina o corpo básico de garantías e responsabilidades preciso para establecer un adecuado nivel de protección da saúde dos traballadores fronte aos riscos derivados das condicións de traballo, no marco dunha política coherente, coordinada e eficaz.

Segundo o artigo 6 da lei citada no parágrafo anterior, son as normas regulamentarias as que deben ir concretando os aspectos máis técnicos das medidas preventivas, establecendo as medidas mínimas que se deben adoptar para a adecuada protección dos traballadores. Entre tales medidas atópanse as destinadas a garantir a protección dos traballadores contra os riscos derivados da exposición ao amianto durante o traballo.

Así mesmo, a seguridade e a saúde dos traballadores foron obxecto de diversos convenios da Organización Internacional do Traballo ratificados por España e que, polo tanto, forman parte do noso ordenamento xurídico. Destaca, polo seu carácter xeral, o Convenio número 155, do 22 de xuño de 1981, sobre seguridade e saúde dos traballadores e ambiente de traballo, ratificado por España o 26 de xullo de 1985 e, polo seu carácter específico, o Convenio número 162, do 24 de xuño de 1986, sobre a utilización do asbesto, en condicións de seguridade, ratificado por España o 17 de xullo de 1990.

No ámbito da Unión Europea, o artigo 137 do Tratado constitutivo da Comunidade Europea establece como obxectivo a mellora, en concreto, do contorno de traballo, para protexer a saúde e seguridade dos traballadores. Con esa base xurídica, a Unión Europea foise dotando nos últimos anos dun corpo normativo altamente avanzado que se dirixe a garantir un mellor nivel de protección da saúde e de seguridade dos traballadores.

Ese corpo normativo está integrado por diversas directivas específicas. No ámbito da protección dos traballadores contra os riscos relacionados coa exposición ao amianto durante o traballo, foron adoptadas, en con-